

нахъ да извършватъ онѣзи сцени, които Английскій Комиссаръ Берингъ сравнява съ свирѣпствата на червенокожитѣ Индианци. Три дни се продължава кланѣто, убиванѣто на мъже, жени и дѣца, грабението, събарянѣто, мжченѣто и горѣнѣто. Редовнитѣ войски се надваряхъ съ башибозуцитѣ въ звѣрствата. Съсѣкохъ около 2000 безоръжни хора, най-много селяни, които отъ околността бѣха побѣгна-ли въ градѣтъ; сѣщи Панагюрци загинахъ 763, между които 284 жени и 217 дѣца! Европейскитѣ консулски комисии послѣ удостовѣрихъ че тукъ както и въ другитѣ мѣста почти всичкитѣ жени и момичета сѣ били насилствено обезчестени. Когато съвсѣмъ ограбиха Панагюрище съ голѣма буйность го запалихъ и горя цѣли шесть дни. Загубитѣ възлѣзватъ до 2 $\frac{1}{4}$ мил. фиоринти. И тогазъ едвамъ Хафъзъ паша дозволи на Българитѣ да гасятъ огъня и да си погребаватъ мъртвитѣ. Тѣзи сѣщата сѣдба испитаха и околнитѣ възстаннически села.

Подиръ това Адилъ-паша потегли за Копривщица и тамъ се съедини съ ония турци, които отъ София прѣзъ Златица идяхъ. Тамошнитѣ възстанници безъ никакъвъ бой отидохъ въ горитѣ, а градѣтъ се предаде. Адилъ повика всичкитѣ граждани вънъ при табура си и се разговаря съ тѣхъ за откупъ; а пакъ въ това врѣме башибозуцитѣ навлѣзохъ въ безоръжнитѣ къщи и тѣй съвършено опленихъ цѣла Копривщица, щото като търсили имание искъртиха дюшемитѣ и разрѣзахъ възглавницитѣ; подиръ това правехъ своето обикновенно забавление съ женитѣ и дѣцата. Тукъ има около 130 души убити. Адилъ запрѣти съ строгостѣта си да се не изгори градѣтъ.